

00037

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 20011 2500 EA Den Haag

L.O.G.O.
de heer J.W.R. van Tilborg
Postbus 1432
9201 BK Groningen

Migratiebeleid

Schedeldoekshaven 200
2511 EZ Den Haag

Postbus 20011
2500 EA Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Contactpersoon
Bjorn Decoster

T 070-3707523
bjorn.decoster@minbzk.nl

Kenmerk
2012-0000574394

Datum 30 oktober 2012
Betreft Problematiek van dakloze asielzoekers.

Geachte heer Van Tilborg,

In deze brief zal ik ingaan op de zorgen die u uit in uw brief van 19 maart 2012 betreffende de problematiek van dakloze asielzoekers. Ik verontschuldig mij voor het late antwoord op uw brief. Er lijkt iets te zijn misgegaan bij de ontvangst van uw brief in maart, maar ik ben blij dat u deze brief nogmaals onder mijn aandacht heeft gebracht, omdat dit mij de gelegenheid biedt om mijn beleid over de opvang van asielzoekers nog eens toe te lichten.

Allereerst wil ik de opmerkingen in uw brief in de bredere context plaatsen van het huidige Nederlandse asiel- en opvangbeleid. Uitgangspunt van het Nederlandse asielbeleid is dat een asielzoeker die bescherming nodig heeft in Nederland, deze ook krijgt. Nederland heeft een zorgvuldige asielprocedure met de nodige kwaliteitswaarborgen om te beoordelen of een asielzoeker bescherming nodig heeft. Een beslissing van de IND kan vervolgens nog in beroep en hoger beroep worden voorgelegd aan een rechter. Vreemdelingen die niet in aanmerking komen voor bescherming in Nederland, moeten voldoen aan hun vertrekplicht en Nederland verlaten. Deze vreemdelingen hebben dus een eigen verantwoordelijkheid om hun vertrek uit Nederland te realiseren.

Dit uitgangspunt loslaten, zou betekenen dat ik het vertrouwen in het Nederlandse asielbeleid en de Nederlandse asielprocedure opzeg. De uitkomst van de beoordeling van een individuele asielaanvraag is immers het resultaat van een zorgvuldige beoordeling conform het bestaande asielbeleid. Als afgewezen asielzoekers ervoor kiezen om geen gevolg te geven aan de beslissing op hun asielaanvraag en de bijhorende vertrekplicht, kan het niet zo zijn dat de Nederlandse overheid hier voor moet opdraaien. De vreemdeling maakt hierin een bewuste keuze waarvoor hij dan ook zelf de verantwoordelijkheid moet dragen. Anders gezegd: als we geen consequenties meer koppelen aan het feit dat mensen geen verblijf in Nederland krijgen omdat ze geen gevaar lopen in het land van herkomst, dan heeft een zorgvuldige beoordeling van asielverzoeken geen betekenis meer. Daarmee zouden we het signaal geven dat je als asielzoeker uiteindelijk steeds in Nederland kan blijven, ongeacht de uitkomst van je asielaanvraag. Dat vind ik onwenselijk. Dat zou het draagvlak in de Nederlandse samenleving voor de acceptatie van vreemdelingen die echt bescherming nodig

hebben en daarom hier mogen blijven, ernstig aantasten. Ik neem aan dat ook u dat niet wenst.

Datum
30 oktober 2012

Kenmerk
2012-0000574394

Samen met u deel ik de ambitie om zoveel mogelijk te voorkomen dat uitgeprocedeerde vreemdelingen op straat terecht hoeven te komen. De Nederlandse overheid levert hiervoor de nodige inspanningen, maar is hierbij ook afhankelijk van de houding van de vreemdeling. Wie immers bereid is om zijn vertrek uit Nederland te organiseren, krijgt onderdak in de vrijheidsbeperkende locatie in Ter Apel. Door hiervoor te kiezen voorkomt de vreemdeling de onzekerheid die hij ervaart als hij de illegaliteit opzoekt.

Uw aanname dat een groot deel van de vreemdelingen die met onbekende bestemming zijn vertrokken, opnieuw opduiken in een gemeente, herken ik niet. De ervaring leert dat deze mensen veelal niet meer in Nederland verblijven. Die vaststelling is overigens niet nieuw. Het vorige kabinet is tot diezelfde conclusie gekomen naar aanleiding van de pardonregeling.

In uw brief stelt u dat het COA door mij financieel gekort wordt als asielzoekers worden opgevangen van wie de vertrektermijn is verstreken. Dit is niet het geval. Als een beëindiging van de opvang aan de orde is, vindt dit proces steeds op zorgvuldige wijze plaats. Wel stimuleer ik het COA om de wettelijke termijn van 28 dagen goed te monitoren en te handhaven, maar daarbij hanteer ik geen financiële prikkel richting het COA.

Wat het project Perspectief betreft, heb ik bij de beëindiging van dit project meteen gezegd dat ik wilde voorkomen dat deze jongeren aan hun lot zouden worden overgelaten en op de straat terecht zouden komen. Daarom heb ik de desbetreffende gemeenten het aanbod gedaan om de jongeren die ze nog in begeleiding hadden, aan te melden met het oog op plaatsing in een asielzoekerscentrum, vrijheidsbeperkende locatie of gezinslocatie. Dat vindt dan plaats in goed overleg met de betrokken gemeenten.

Voor gezinnen met minderjarige kinderen zijn onder dit kabinet structurele voorzieningen gecreëerd in de vorm van gezinslocaties. Deze gezinslocaties vloeien voort uit een arrest van het Gerechtshof Den Haag van 11 januari 2011. Op 21 september jl. heeft de Hoge Raad uitspraak gedaan over het cassatieberoep dat ik had ingesteld tegen dat arrest van het Gerechtshof Den Haag van 11 januari 2011. In mijn brief van 24 oktober jl. aan de Tweede Kamer heb ik de betekenis van dit arrest toegelicht. U kunt deze brief terugvinden op de site van de Rijksoverheid (www.rijksoverheid.nl).

U stelt mij de vraag waarom asielzoekers geen opvang krijgen terwijl het hoger beroep nog loopt. Dit is geen nieuw beleid, maar een continuering van het beleid van vorige kabinetten. Bij de totstandkoming van de Vreemdelingenwet 2000 is hiervoor gekozen omdat er vanuit werd gegaan dat de mogelijkheid voor de rechtbank om rekening te houden met nieuwe feiten en omstandigheden (ex-nunc beoordeling) voldoende waarborgt dat de uitzetting van de vreemdeling in overeenstemming is met het nationale en internationale recht. Nu deze ex-nunc-beoordeling bij de invoering van de nieuwe asielprocedure op 1 juli 2010 aanzienlijk is verbeterd, geldt dit argument des te meer. Nogmaals merk ik op dat betrokkene in de tussentijd niet op straat hoeft te verblijven als hij maar bereid is om aan zijn terugkeer te werken.

U concludeert in uw brief dat er onnodig asielzoekers op straat terecht komen zonder voorzieningen als gevolg van mijn beleid. Zoals uit het voorgaande genoegzaam mag blijken deel ik deze conclusie niet.

Datum
30 oktober 2012
Kenmerk
2012-0000574394

De vreemdeling is primair verantwoordelijk voor het organiseren van zijn vertrek uit Nederland als dat aan de orde is, maar dat betekent niet dat hij er daarbij alleen voor staat. Hij heeft de mogelijkheid om de hulp van de DT&V in te roepen en daarbij onderdak te krijgen, of zich te wenden tot de Internationale Organisatie voor Migratie. Bovendien zijn naast de facilitering door IOM andere projecten beschikbaar waarbij diverse niet-gouvernementele organisaties zowel in Nederland als in landen van herkomst ondersteuning bieden bij vrijwillige duurzame terugkeer en herintegratie.

Daarnaast zijn verschillende maatregelen getroffen om te voorkomen dat vreemdelingen op straat terecht hoeven te komen, waaronder plaatsing in een vrijheidsbeperkende locatie van afgewezen asielzoekers die na de vertrektermijn van 28 dagen het land nog niet hebben verlaten, het onder voorwaarden verlenen van opvang aan mensen met een medische aanvraag en het realiseren van onderdak in gezinslocaties voor gezinnen met minderjarige kinderen.

De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

G.B.M. Leers